

KIBÉDI VARGA ÁRON

326

*kedden kereket keres:
honnan hozza a holnapot?*

*péntek este elfecsegte:
szombaton hozza a homályt.*

*kezdetét kikezdte, kegyetlenül:
hangokat hallott, faragott.*

*kegyelem terem tenyerén:
homloka hatalom, homloka homály.*

*perceket terel csendesen:
magára rántja a napokat.*

*magára rántja a holnapot:
merre vezessen perceket?*

*kereket old, homályt keres:
nem latolgat, hazatalál.*

327

*Aki elfordul és a hajnalt siratja,
lekerül az ártatlan utakról,
lehalkítja régi álmait.*

*A természet fondorlatos:
magát mérlegeli, nem téged.
Hegyeket idomít.*

*Aki megkerül, másra ügyel,
nem nézi idomait,
hegyeket taglal.*

*Téged megkeres, téged elveszít.
Fénytelen álmokat kerget.
Mérlegel. Hajtogat.*

Tudja, hogy a természet megnézhetetlen.

328

*Fehér és támadhatatlan,
Mint a kezdet kezdetén,
amikor harangoznak.*

*Fényzuhatag. Felületet nem nyújt,
beborít, kifordít, kitölt,
Kérlelhetetlen.*

*És angyalok jönnek, szárnyas angyalok,
bekeretezni az év utolsó napjait.
Kard nélkül jönnek, Téged hirdetnek:*

*Ne várd be a kezdeteket,
ne a bölcsőt keresd.
Lépj ki az angyalok közül, lépj ki a keretből!*

329

*Letépted a hullámok taraját,
lesöpörted a zenét,
két hullámhossz között szóhoz jutottál.*

*A szavak érdesednek, a szavak megsebeznek:
nem szereted, ha mozognak, ha jövőjüket élik,
a régi szép időt.*

*Taraj nélkül verik a hullámok a partot,
kötetlenül hullanak körülötted a segédigék.*

*A szó kőkemény. Te állsz ki mellette.
Úgy kell állni, hogy lássanak,
úgy kell felállni, ahogy keresnek*

330

*Lobog a zászló, mint fényes strandon a lángok.
Hangok és mozgások: ez a környezet.*

*Kirobban percenként, célbatalál.
Aztán visszapattan, maga ellen fordul,
magát tépi, mint aki célt tévesztett.*

*Ez már a kezdet,
az amit robbantani szoktak a hajnali bányákban,
a fagyoszentek idején, az esti sorbanállások idején.*

*És akkor megtörténik az összecsapás, az önámítás,
Szavak szikráznak, érvek terülnek el, eszmék fulladoznak,
Gondolathullák: a köd csenevész töltelékei.*

*Marad a zene romja, a zaj érdes törmeléke.
Marad a füstölgő csatatér, a behorpadó emlék
és a befejezés iróniája.*